

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 8083

гр. София, 17.10.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в закрито заседание на 17.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

като разгледа дело номер **8445** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.21 и сл от Закона за правната помощ /ЗПП/, вр. чл.213 и сл от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.

След постановяване на определението за насрочване на делото в открито съдебно заседание, а именно на 10.10.22 година от жалбоподателя е депозирана молба за допускане на безплатна правна помощ. Към молбата е приложена декларация за материално и гражданско състояние.

За да се произнесе към молбата, съдът излага следното:

В съответствие с декларираните от жалбоподателя обстоятелства, същият притежава жилище в [населено място], с площ от 40 кв.м., разрушено над 70 процента, земеделска земя, с площ от 25.4 дка, както и влогове в размер на 300-500 лева. Единственият му регулярен месечен източник на доходи е пенсия в размер на 437 лева. Няма данни и не се твърди жалбоподателят да страда от заболявания, а още по-малко такива, които да изискват скъпо лечение.

Безплатна правна помощ за процесуално представителство по чл. 21, т. 3 от ЗПП, се предоставя в два случая. Първо, когато по закон се предвижда задължителна адвокатска защита /какъвто не е процесният случай/ и второ, по преценка на съда.

По преценка на съда безплатната правна помощ за процесуално представителство се предоставя, когато въз основа на представени доказателства, съдът прецени, че страната няма средства за заплащане на адвокатско възнаграждение и интересите на правосъдието изискват това. Следователно и при наличието на доказателства за липсата на парични средства у молителя, съдът има право да откаже правната помощ по чл. 21, т. 3 от ЗПП, когато констатира, че предоставянето ѝ не е оправдано от гледна точка на ползата, която би донесла на молителя или когато претенцията му е очевидно неоснователна, необоснована или недопустима- чл. 24, т. 1 и т. 2 от ЗПП.

В случая съдът намира, че предвид площта на притежаваната от жалбоподателя земеделска земя-24.5дка, същият разполага с имущество, което може да ползва като

източник на доходи. Освен това е налице и хипотезата на чл. 24, т. 1 от ЗПП, доколкото жалбата е сравнително ясно формулирана, делото не се отличава с фактическа или правна сложност и предвид засиленото служебно начало, предоставянето на безплатна правна помощ не би било съизмеримо с ползата, която тя би донесла на жалбоподателя. В съотв. със служебното начало съдът е задължен и ще извърши преценка за законосъобразността на обжалвания административен акт на всички основания по чл.146 АПК, а на жалбоподателя е осигурен достъп до правосъдие, съобразно приложимия процесуален закон.

В обобщение съд приема, че жалбоподателят не доказва липсата на средства за заплащане на адвокатско възнаграждение, а и интересите на правосъдието не изискват предоставянето на безплатна правна помощ във вид на процесуално представителство-чл.23, ал.2 и чл.24, т.1 ЗПП.

Воден от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ на основание чл.23, ал.2 и чл.24, т.1 ЗПП молбата на жалбоподателя Ц. Ц. Д. от 10.10.2022 година за предоставяне на безплатна правна помощ по адм.дело №8445/2022 година по описа на АССГ.

Определението може да бъде оспорено в 7-дневен срок от съобщаването му с частна жалба, подадена чрез АССГ, пред Върховния административен съд.

Определението да се съобщи на жалбоподателя чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

СЪДИЯ: